

fremstattede nogle Bemærkninger, der foranlediger mig til nogle yderligere Udtalelser. Det ærede Medlem talte først om en „Drikkeskilling“ til det danske Samfund paa 98 Mill. Kr. Om man her kan bruge Ordet Drikkeskilling eller ej, bliver en Smagssag; jeg mener, at der her er Tale om en Afgift, som ifølge Overenskomst med Statsmagten blev ydet af Skibsfarten, og som ogsaa var et godt Plus til den danske Statskasse. Det ærede Medlem er imidlertid, kan jeg forstaa, ikke let at tilfredsstille. Hvis en Forretning ledes daarligt, ikke giver Udbytte, kritiseres Ledelsen eller Direktionen meget stærkt, saa er den daarlig, og giver dens Dispositioner og Konjunkturerne Lejlighed til at indtjene store Beløb, skal der ogsaa falde Bebrejdelser af til den derfor. Jeg synes nu ikke, der er skellig Grund hertil i dette Tilfælde, thi det maa erindres, at det danske Samfund har kun i en ringe Grad medvirket til de betydelige Indtægter, Skibsfarten indvandt i Krigsaarene. Det var for en stor Del gennem Fart paa Udlandet, i andre Verdensdele o. s. v., at mange af vore Skibe indtjente betydelige Summer. Naar de saa var indtjente og blev delt til Aktionærerne, fremkom der ganske vist høje Procenter, men vi erindrer jo ogsaa klart, at Statskassen gennem Merindkomstskat tog sin store Del af disse Indtægter, atter til Fordel for hele Samfundet. Jeg tror, man maa sige, det var til Held og Lykke for os alle her i Landet, at de store Midler kom ind gennem Skibsfarten, idet de hjalp til at afholde de meget betydelige ekstraordinære Udgifter, som Krigsaarene paaførte Statskassen, ikke mindst til Hjælp for dem, der var uheldigt stillede. Til Arbejdsløshedsunderstøttelse er der jo blevet brugt mange Penge, ligeledes til Nedsættelse af Priserne paa Levnedsmidler. Havde vi ikke gennem de ekstraordinært store Indtægter faaet Midler dertil, vilde disse Udgifter have hvilet endnu tungere paa Befolkningen, end Tilfældet nu blev. Men hvorledes dette Forhold nu end ligger, synes det mig ikke, at det har noget at gøre med den Tak, der tidligere af den radikale Regering og nu af den højtærede Handelsminister er udtalt overfor de Mænd, som har ydet deres personlige Indsats i Fragtnævnet, og jeg vil ikke være med til at fratage dem noget af den Anerkendelse, der med Rette bør ydes Folk, som deltager i et saa betydeligt Arbejde som det, Fragtnævnet har haft i Krigsaarene.

Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Brandes: Lovforslaget er i Virkeligheden ganske formelt. Fragtnævnets Virksomhed er ophørt, og Lovforslaget er kun en Besegling heraf derigennem, at man nu ogsaa fra Lovgivningens Side ophæver Nævnet. Der er ikke for mig nogen Anledning til at gaa ind paa de Spørgsmaal, som i øvrigt er rejste under denne Forhandling, og jeg skal kun paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager Lovforslaget.

Mandelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet og finder ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa de Betragtninger, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) fremsatte vedrørende Skibsfarten, og den Tak, som fra anden Side er blevet rettet ikke alene til Skibsfartens Mænd, men ogsaa til de Mænd, som i disse vanskelige Tider har administreret Fragtnævnet. Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) sagde, at det blev en Smagssag, om man vilde betragte det Bidrag paa 98 Mill. Kr., som Skibsfarten har ydet, som en Drikkeskilling eller ikke. Jeg vil i denne Forbindelse blot pege paa, at naar der saa ofte tales om de store Indtægter, Skibsfarten har haft under Krigen, maa man ikke glemme, at den største Part af disse Indtægter er indtjent udefra, og at man ikke kan sige, at de er erhvervede paa Bekostning af det danske Samfund. Jeg finder derfor ikke, at man behøver, om jeg saa maa sige, at skumle saa meget over disse store Indtægter, men man bør glæde sig over, at Landets Skibsart under Krigen har set sig i Stand til at erhverve de store Kapitaler, der for den har betydet en Konsolidering efter de mange daarlige Aar, der gik forud for Krigen.

C. F. Sørensen: Den højtærede Handelsminister mente, at jeg behøvede ikke at „skumle“ over de store Indtægter. Jeg skal ganske overlade til den højtærede Handelsminister at bruge de Udtryk, Ministeren finder passende. Jeg mener ikke, jeg skumlede over denne eller hin Fortjeneste hos andre, men jeg ansaa det for min Pligt som Repræsentant for den ubemidlede Del af Befolkningen i vort Land her, hvor der paa Rigsdagen fremsættes en Tak fra Ministeriets Medlemmer, fra Partier paa Rigsdagen, at tilkendegive, hvor liden Anledning den danske Befolkning som Helhed har til at deltage i Takken. Jeg brugte det Udtryk, at de 98 Mill. Kr. maatte betegnes som en Drikkeskilling, og jeg tror, at hvad enten